

Lai ir, ko svinēt!

LOB biedri un citi interesenti bez žurnāla nepalika arī 2010. un 2011. gadā, pateicoties aģentūras Due, studentu korporācijas PATRIA (īpaši Mārta Vāgnera un Kaspara Aužēļa), SIA Media Pasts, Jura Lipsberga, Toma Koha, Karšu izdevniecības Jāņa Sēta un SIA "Eiropas Servisa Centrs" atbalstam. Jaunu uzrāvienu žurnāla izdošanas tempos atgūvām 2012. gadā, kad žurnāls atkal nonāk arī līdz Latvijas bibliotēkām, pateicoties Latvijas vides aizsardzības fonda, *Arcadia* fonda, aģentūras Due dizains, Karšu izdevniecības Jāņa Sēta, poligrāfijas grupas *United Press*, papīra piegādātāju *Arctic Paper* un *Papyrus*, kā arī privāto ziedotāju – Ilmāra Baloža, Paula Baloža, Dainas Bērtiņas, Agņa Buša, Agra Celmiņa, Jolantas Cielavas, Ilzes Dienavas-Verdoldes, Intas Dimantes-Deimantovičas, Duys ģimenes, Gunta Granta, Jāņa Jaško, Ineses Keišas, Toma Koha, Tāļivalža Ķerus, Viestura Ķerus, Rasmus Liepas, Vara Liepas, Jura Lipsberga, Jurija Ravska, Ināras Rozentāles, Elīzes Spridzānes, Antras Stīpnieces, Jurgā Šubas, Līvijas Vulfas, Ingas Zaķes, Ģirta Zemberga, Evelīnas Zilgalves, Daiņa un Anonīmas personas – atbalstam!

Turam buru, draugi!
AGNIS BUŠS,

LOB žurnāla "Putni dabā" redaktors
agnis@putnidaba.lv

Literatūra

Bušs A. 2004. Kas notiek Lietuvā?
Putni dabā 13.4: 19.

Gulbe E. 2007. "Putni dabā" 20 gadu gaitā. *Putni dabā* 2007/1: 1–2.

Keišs O., Bušs A. 2005. Vai aukstums varēja izraisīt melnā mušķerāja perējumu bojāeju 2004. gada maijā? *Putni dabā* 15.1: 15.

Agnis Bušs un Viesturs Ķerus.

Foto: V. Oša

Tā cilvēks ir iekārtots, ka tam nepieciešami brīži, ko īpaši atzīmēt, lai izkrāsotu ikdienu. Tas var būt kārtējais kopš dzimšanas apritējais gads, kāda īpaša ziemas diena, datums, kurā mūsējie sadevuši pa muguru kādam sliktajam, vai varbūt vienkārši paaugstinājums amatā.

Par šādiem īpašiem brīžiem varēsiet lasīt šajā "Putni dabā" numurā – 80 gadu jubileju svin vienas no retajām Latvijas putnu pētnieku dzimtām pārstāve Ieva Vilks, kopš *BirdLife International* dibināšanas pagājuši jau 90 gadi, Papē konstatēta Latvijai jauna putnu suga, bet 25 gadi pagājuši kopš žurnāla "Putni dabā" pirmā numura iznākšanas.

Protams, ne katra no iepriekš minētajām lietām mums visiem šķiet vienlīdz svarīga. Man jāteic, ka es kā īpaši atzīmējamu uztveru arī ziemojošo ūdensputnu uzskaišu rezultātu publicēšanu pēc ilgāka pārtraukuma. Šis ir pasākums, kurā piedalos kopš iestāšanās LOB. Katra gada janvāra vidū dodos pārgājienā no Mārupītes ietekas Daugavā līdz 25. autobusa galapunktam Mārupē, lai skaitītu meža pīles. Nav jau nekas īpašs, bet vienalga – patikama pastaiga, turklāt gandrīz katru gadu gadās pa kādam pārsteigumam (piemēram, mazais

dūkuris, garkaklis vai zivju dzenītis). Bet pēc kāda laika uzskaišu rezultātu apkopojumā var redzēt – šis punktiņš kartē ir manējais, šajā tabulā ir arī manis uzskaitītās pīles, un apliecinājums manai dalībai nopietnā pasākumā – mans vārds pateicību sarakstā starp citiem uzskaišu veicējiem.

Kopš laika, kad sāku piedalīties ziemojošo ūdensputnu uzskaitēs, daudz kas ir mainījies – pazīstu vairāk putnu nekā tikai meža pīles, un arī sava vārda ieraudzīšana kādā publikācijā vairs nekādu sajūsmu neizraisa, bet pārgājiens gar Mārupīti ir tikpat jauks kā agrāk. Arī šoziem – 12. vai 13. janvārī – došos skaitīt pīles un cerēšu uz kaut ko īpašu.

Lai gan tagad, kad rakstu šīs rindas, līdz gada beigām ir vēl gandrīz mēnesis, kad saņemsiet žurnālu, gads jau būs gandrīz galā, tāpēc atļaušos Jaungada vēlējumam jau tagad: lai mums visiem nākamajā gadā netrūkst brīžu, ko svinēt! Arī tad, ja kādam citam tie varbūt šķiet nieki, kurš gan jums var aizliegt priecāties par pirmo zaļžubīti pie barotavas vai strazdu ģimeni jūsu paštaisītajā būrī?

VIESTURS ĶERUS